

ANTONS STAPKĒVIČS

Dzimis 1927. gada 10. augustā Daugavpils apriņķī

Mācības: Laizānu Valsts kurlmēmo skolā, Daugavpils vakarskolā

Darbs: Daugavpils MRU no 1950. gada līdz aiziešanai pensijā

LNS biedrs no 1947. gada

Sabiedriskais darbs: pašdarbības aktieris, Daugavpils kluba aktīvis

Godā biedra nosaukums piešķirts 1986. gadā

Kopdarba prieks

Antona Stapkēviča bērnība aizrit Līksnas pagastā, bet skolas gadi pavadīti Laizānu Valsts kurlmēmo skolā. 1941. gadā, apguvis pilnu programmu, Antons Laizānu skolu absolvēja.

Viņš bija apņēmības pilns mācības turpināt, tāpēc iestājies arī Daugavpils 2. vakara (maiņu) vidusskolā.

No pirmās dibināšanas dienas

Daugavpils biedrībā Antons Stapkēvičs ir jau sešdesmit gadus — no 1947. gada 8. jūnija, kad notika Daugavpils pirmā — dibināšanas kopsapulce un tika izveidota Latvijas Kurlmēmo biedrības Daugavpils nodaļa.

Drīzumā par nodaļas priekšsēdētāju tika ievē-

lēts P. Pavlins, bet par viņa vietnieku kļuva Antons Stapkēvičs.

Ilgs un smags bija nodaļas izveides laiks. Nebija taču nekādas pieredzes organizatoriskajā darbā. Tomēr visam pāri stāvēja kopdarba prieks un uzvarēja stiprā darbošanās griba.

Vienīgā darbavieta

Visus savus spēka gadus Antons ieguldīja savā vienīgajā darbavietā — Daugavpils MRU, kur līdz pašai pensijai strādāja par kurpnieku. Īpaši jāuzsver, ka sākumā 1950. gadā mazajā darbnīcīnā Antons Stapkēvičs un A. Harlamovs bija divi vien — paši pirmie darbinieki. Vēlāk viņiem pievienojās I. Ostrovskis. Viņi veica apavu remontu un dokumentu iesiešanu.

Jā, sākumā bija tikai mazā darbnīca. Lielas pārmaiņas notika 1952. gadā, kad tika atvērti citi ražošanas iecirkņi un pakāpeniski sāka veidoties liels apvienotais uzņēmums. Tad Antons apguva arī citas amata prasmes un veica atslēdznieka darbu. Viņš bija cilvēks ar zelta rokām un zelta sirdi — tā par viņu atsaucas laikabiedri.

No darba brīvajā laikā

Antons Stapkēvičs jāmin arī kā talantīgs un aktīvs pašdarbnieks dramatiskajā teātrī. Abi ar sievu Mariju iestudēja dažādas lomas Daugavpils biedrības teātra trupā, bieži brauca viesizrādēs, ar savu humoru sagādājot prieku jo daudziem skatītājiem, ar savu nopietnību liekot padomāt par dzīves ličločiem.

Kā pateicība par mīlestībā un pašai dziedzībā darītu darbu mūža garumā — gan biedrībā, gan pašdarbībā — Antonam Stapkēvičam 1986. gadā piešķirts LNS Goda biedra nosaukums. **D.D.**

